

MEMLÛK- KIPÇAK TÜRKÇESİ SÖZVARLIĞI: YANSIMA FİLLER ÜZERİNE BİR İNCELEME

Araş. Gör. Akartürk KARAHAN*

ÖZ: Mısır ve Suriye’de kurulan Memlûk devletinde Türklerin nüfuzunun artması, bölgede Türkçenin önem kazanmasını sağlamıştır. Bu nedenle 13 ve 14. yüzyılda Türkçe öğrenimini kolaylaştırmak ve yaygınlaştırmak üzere Türkçe sözlük ve gramerler yazılmıştır. Bunlar bölgenin Türkmen (Oğuz)-Kıpçak karma diyalekt yapısını yansıtması bakımından önem taşımaktadır.

Türk dilinin genel söz varlığının tespitinde tarihî sözlükler büyük öneme sahiptir. Bu çalışmada mevcut Memlûk -Kıpçak sözlüklerindeki yansımaya fiiller ele alınmış ve bunların, tarihî- modern dil karşılaştırması yönüyle yapısal ve tematik incelemesi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Memlûk- Kıpçak Türkçesi, sözvarlığı, yansımaya fiil.

On the Lexicology of Mamluke-Kipchak Turkish: Onomatopoeia Verbs

ABSTRACT: That Turkish influence increased in Mamluke State set up in Egypt and Syria enabled Turkish to be important language in the region. Turkish dictionary and grammar books that were written in the13-14. centuries are so important that they reflect regions and terms language characterisric. Turkmen and Kipchak mixed dialect structure is also reflected in the dictionary.

Historical dictionaries are given importance to determine general turkish lexicology. In this study onomatopoeia verbs in avaliable Mamluke-Kipchak dictionary is studied and these are examined in morphological and thematical. In addition to this, their equivolant of historical and modern linguistic is given.

Key Words: Mamluke-Kipchak Turkic, lexicology, onomatopoeia verb.

* Ankara Üni. DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Böl., **El-mek:** akartrk@hotmail.com

1. Giriş

Türkçenin söz varlığı içerisinde yansıma (onomatopée) kelimeler önemli bir yer tutar. Dış dünyadaki sesler ve görüntüler, insan dilinin elverdiği şekilde, yansımalar ile taklit ve tasvir edilerek anlatıma canlılık katılır. Yansıma kelimeler, bir dile özgü olabildiği gibi, başka dillerde de görülen ortak kelimeler olabilir. Aynı ya da benzer yansımaların başka dillerde de görülmesi, bu kelimelerin “taklit” yoluyla oluştuğunu göstermektedir.

Yansıma kelimelerin tabiat seslerini tasvir ve taklit yoluyla oluştuğu konusunda araştırmacılar genellikle hem-fikirdir. T. Banguoğlu *tabiat seslerini tasvir veya kabataslak taklit ederek meydana gelen ses toplulukları* şeklindeki tanımında, yansıma bir kelimenin dış dünyadaki seslerin tam bir taklidi olmadığına işaret etmektedir (Banguoğlu 1986: 402). Dil Bilim Terimleri Sözlüğü’nde de *yansıma* terimi ile, bir şeyin çıkardığı sese benzer bir sesle yapılan kelime olduğu ve tam bir taklidin olmadığı ifade edilmiştir (DilbilimTS 1949: 206). Berke Vardar yönetiminde hazırlanan Dilbilim ve Dilbilgisi Terimleri Sözlüğü’nde de, *dış gerçeklik düzlemindeki ses ya da görüntünün ses öykünmesi yoluyla oluşturulan dilsel öge* şeklindeki tanımla yine yansıma kelimenin yaklaşık bir taklitten ibaret olduğuna dikkat çekilmiştir (Vardar 1980: 157-158). Tahir Nejat Gencan da *anlatımı canlandıran bir öykünme* olduğu görüşündedir (Gencan 1975: 220). Vecihe Hatiboğlu *tabiat seslerini andıran kelime* (Hatiboğlu 1978: 133), Hamza Zülfikar ise *tabiat seslerini az veya çok andıran, herhangi bir doğal sesle ilgili sezilebilen kelimeler* olarak tanımlamıştır. Zülfikar’ın eserinde diğer çalışmalardan farklı olarak *yansıma kelimelerin insanın tatma, koklama, duyma, görme ve dokunma duyularıyla algıladığı tabiattaki canlılık ve hareketliliğin adlandırılmasıyla* oluştuğu vurgulanarak, *yansıma* terimine geniş bir anlam yüklenmiştir (Zülfikar 1995: 1-2). Tüm bu tanımlardaki ortak nokta, yansımanın hiçbir zaman tabiattaki sesin tam bir dengi olmadığı, onun bir benzeri olduğudur. Yani insan duyduğu ya da algıladığı sesleri kendi kişisel-kültürel özelliklerine, birikimlerine göre dille ifade etmektedir.

Bu tanım ve açıklamaların yardımıyla *yansıma kelime*’yi, insanın dış dünyada işittiklerini, algıladıklarını dilinin imkanları nisbetinde taklit ederek veya betimleyerek çıkardığı seslerden örülü dil birlikleri şeklinde tanımlayabiliriz. Bu dil birlikleri, dilde tek başına veya isimden isim ve isimden fiil yapma ekleri ile genişletilerek kullanılır. Yansıma kelimeler kök olarak isim kökü karakterindedir (Banguoğlu 1986: 402). Ancak getirilen çeşitli eklerle isim, sıfat ve fiil görevinde kullanılabilir.

Türkiye Türkçesinde yansıma kelimeler için çok çeşitli terimler kullanılmaktadır. Geçmiş yıllarda “lafz-ı taklîdî” ya da “taklîdî kelime” terimlerine karşılık olarak “yankı kelime, yansıtan kelime” (Bayrav 1969: 175); “ses yansımali kelimeler” (Zülfikar 1995); “yansılama” (Banguoğlu 1986, 155); “sese benzetmeli isimler” (Gazimihal 1961); “yankılık” (Tekin 1977); “onomatopée” (Eren 1951); “tabiat taklidi söz” (Tuna 1947); “ses taklidi” (Topaloğlu 1989: 127); “ses taklidi sözcükler, yansımali sözcükler” (Hengirmen 1995: 86); “yansıma sözcük” (Aksan 1983: 36-37; Türkay 1978), yansılama (Korkmaz 2003: 170) ve “yansıma” (Vardar 1980: 157-158; DilbilimTS: 206; Hatiboğlu 1978: 133; Gencan 1947) şeklinde çeşitli terimler kullanılmıştır. Ancak dil çalışmalarında “yansıma” terimi giderek yaygınlık kazanmaktadır. Bu çalışmada da “yansıma” terimi kullanılmıştır. Yansıma konusuna çeşitli kitaplarda değinilmiş, ayrıca konuyla ilgili müstakil çalışmalar da yapılmıştır*.

Bu çalışmada Memlûk- Kıpçak Türkçesi söz varlığı içerisindeki yansıma kökenli fiiller ele alınacak ve tarihî-modern dil alanındaki durumları karşılaştırmalı olarak incelenecektir. Tarihî Kıpçak sahasının söz varlığı ile ilgili Àrpád Berta'nın “Deverbale Wortbildung im Mittelkiptschakisch- Türkischen (1996)” adlı eseri, Orta Kıpçakçadaki fiil yapımı üzerine tarihî- modern karşılaştırmalı bilgiler vermektedir. Memlûk- Kıpçak sahasındaki söz varlığına dair diğer önemli bir çalışma da Melek Özyetgin'in “Ebû Óayyân Kitābu'l- İdrāk li Lisāni'l-Etrāk Fiil: Tarihî- Karşılaştırmalı Bir Gramer ve Sözlük Denemesi” adlı eseridir. Eserde zengin bir söz varlığına sahip Kİ'nin fiil ve fiille ilgili gramer malzemesi, tarihî-modern Türk dili alanında karşılaştırmalı yöntemle değerlendirilmiştir (Ankara 2001). Bu çalışmamızda Berta 1996 ve Özyetgin 2001'de takip edilen metotla, sadece mevcut Memlûk- Kıpçak sözlükleri olan, “Kitāb-ı Mecmū'u Tercümān-ı Türkî ve 'Acemî ve Moğolî” (T), “Et-Tuhfetu'z-Zekiyye fi'l- Luğati't-Türkiyye”(TZ), “Kitābu Bulğatu'l-Muştaḳ fi Luğati't-Türk ve'l-kıfçaḳ” (BM), “El-ḳavānīnu'l-Kulliye li ḳabti'l-Luğati't-Türkiyye” (KK), “Ed-Durretu'l-Muḳḳā fi'l-Luğati't-Türkiyye”(DM) sözlüklerindeki yansıma fiiller üzerinde durulmuştur. Bu çalışmada yukarıda bahsedilen sözlüklerdeki yansıma kökenli fiil malzemesinin yapısal ve tematik tasnifleri ile tarihî-filolojik incelemesinin yapılması amaçlanmıştır Memlûk- Kıpçak Türkçesi söz-

* H. Eren (1951-1953) “Onomatopéelere Ait Notlar” **Türkiyat Mecmuası**, C.X, İstanbul ; K. Türkay (1978) “Kaşgarlı'nın Derlediği Yansıma Sözcükler” **Ömer Asım Aksoy Armağani**, TDK, Ankara; N. Selen (1967) “Nesnelere Onlara Verilen İsimler Arasında Ö Nesnenin Özelliğine Uygun Bir Ses Uyuşumu Var mıdır?”, **DTCF Dergisi**, C.XXV, S.3-4, Ankara; T. N. Gencan (1947), “Yansımalar Yahut Ses Kelimeler Onomatopeler”, **Ergene**, S.4-5, İstanbul; M. G. Demiray (1973), “Yöresel ve Yansıma Kelimeler”, **Sivas Folkloru**, C.I, S.9, Sivas; H. Zülfikar (1995), **Türkçede Ses Yansımali Kelimeler**, TDK, Ankara.

lüklerinden “Kitābu’l- İdrāk li Lisāni’l-Etrāk”de bulunan fiiller ise daha önce Özyetgin (Ankara: 2001)’de ayrıntılı olarak incelenmiş olduğu için bu çalışmanın sınırları dışında tutulmuştur. Tematik sınıflandırmada yansıma kelimelerin taklit ve tasvirten oluştuğu göz önünde bulundularak, doğadaki sesleri taklit yoluyla oluşanlar “Doğal Yansımalar” şeklinde ve doğadaki nesnelere tasvir yoluyla oluşan yansımalar “Betimleyici Yansımalar” şeklinde adlandırılmıştır.

2. YAPI BAKIMINDAN YANSIMA FİİLLER

Yansıma fiiller, yansıma isim köklerine fiil yapım ekleri getirilmek suretiyle oluşmuştur. Memlûk-Kıpçak sözlüklerindeki yansıma fiiller +kIr-, +lA-, +dA-, +Ir-, +rA-, +şA-, +Ik-, +Il-, +kA-, +nA- isimden fiil yapma ekleriyle meydana gelmiştir.

2.1. +kIr-:

Eski Türkçeden beri yansıma ve yansıma değerli isim köklerine gelen isimden fiil yapma ekidir (Gencan 1975: 281). M. Erdal yansıma fiil yapmada çok kullanılan bu ekin, aynı görevdeki diğer bir ek olan +kI’den türediğini belirtmektedir (Erdal: 467-468).

sıskır- “ıslık çalmak”(TZ), *kaşır-* “tükürmek”(TZ), *keykir-* “geçirmek”(TZ), *içhur-* “horlamak”(BM), *mıçkır-* “hıçkırmak”(TZ), *bıçkır-* “horlulamak”(TZ), *şaşkır-* “su boğazda durmak”(TZ), *bülgür-* “büngüldemek”(TZ)

2.2. +lA-:

+lA eki çoğu kapalı ve tek heceli yansıma isim köklerine gelerek geçişsiz yansıma fiiller yapar (Banguoğlu 1986: 214).

şapla- “tokat atmak”(T, TZ), *şınğla-* “çınlamak”(TZ), *çıvla-* “yavaşça ses vermek”(TZ), *tinğla-* “çınlamak”(TZ), *kıçıkla-* “alay etmek”(TZ).

2.3. +dA-:

Ek, +dA, +tA, -(I)ldA ve -(I)rdA şekillerinde kullanılmaktadır. Yansıma fiil yapımında daha çok iki heceli +(I)ldA veya +(I)rdA ekleri tercih edilmiştir (Tenişev 1988: 429). Örneklerimiz, bir yerde geçen tonsuz şekilli +tA eki dışında, +Il+dA yapısıyla kurulmuştur.

şıpılda- “yavaşça söylemek”(TZ), *çıvılda-* “yavaşça ses vermek”(TZ), *tırpılda-* “kararsızlaşmak”(TZ), *tınta-* “gidıklamak, dürtmek”(TZ), *korulda-* “horlamak”(TZ)

2.4. +Ir-:

Yansıma isimlerden fiil yapan +Ir eki (Kononov 1956: 368) sadece *ıtır-* “inlemek”(BM) örneğinde geçmektedir.

2.5. +rA-:

Yansıma isim köklerine gelerek yansıma fiil yapan ve Eski Türkçeden beri kullanılan +rA eki, genellikle /k/, /g/, /ŋ/ ve bazen de /r/, /ç/, /l/ ile biten köklere gelir (Erdal: 469).

eŋre- “kökremek”(TZ).

Tenişev +d(I)rA gibi bir çok işlek ekin temelinde, çağdaş lehçelerde fazla gelişim göstermemiş olan –A yapım ekinin aranması gerektiğini ve bu durumun Başkurt, Tatar, Kırgız ve benzer birçok Türk lehçesinde bulunduğunu açıklamıştır (Tenişev 1988: 432). İncelediğimiz sözlüklerde bu şekilde iki örnek mevcuttur.

kuldura- “gürültü yapmak”(TZ), *şaldıra-* “hışıldamak” (TZ).

Ayrıca Tekin (1977)’de ve Tekin (1982)’de bu çalışmada da geçen *çokra-*, *kökre-*, *kekir-*, *ağır-* fiilleri sonundaki +rA eki, Altayca *rkıra-> Ana Türkçe –kra-> Alt. *rkire-> AT –kre- gelişimine bağlanmaktadır.

2.6. +şA-:

İsimden fiil yapan +şA- (Räsänen 1957: 152) eki Memlûk- Kıpçak sözlüklerinde iki örnekte yansıma fiil yapmıştır. Çağdaş Türk Lehçelerinde de işlek olmayan bir ektir.

cıvşa- “yavaşça ses vermek” (TZ),

2.7. +İk-:

İşlek olmayan bir isimden fiil yapma ekidir (Räsänen 1957: 146). Sözlüklerimizde sadece bir fiilde karşımıza çıkmaktadır.

bürük- “dargınlığı geçmek, uykuda mışıldamak” (TZ)

2.8. +İl-:

Yansıma fiil yapan +İl eki (Räsänen 1957: 147) sadece aşağıdaki örnekte geçmektedir.

kürkül- “gürültü yapmak”(TZ)

2.9. +kA-:

Türkçede seyrek olarak kullanılan +kA eki (Räsänen 1957: 146) sadece bir örnekte yansıma fiil yapmaktadır.

şalğa-/şalka- “çalkamak” (TZ)

2.10. +nA-:

Yansıma isim köklerine gelen +nA eki için Tenişev, +lA ekinin değişikliğe uğramış biçimi olabileceğini belirtmekte ve *kişne-*, *çayna-*

çiyne-, ayna- ve benzer fiillerde bu ekin varlığına işaret etmektedir (Tenişev 1988: 429). Ancak bu fiillerin +LA ekli diğer biçimlerinin olmaması ve tarihî lehçelerden itibaren istikrarlı kullanılması +nA ekini +LA'dan ayrı bir ek olarak ele almayı gerektirmektedir. İncelenen sözlüklerde aşağıdaki yansıma fiiller bu ek ile yapılmıştır.

şayna- “çiğnemek” (TZ), *tırma-/turna-* “tırmalamak” (TZ).

3. OLUŞ BİÇİMLERİ VE TEMATİK BAKIMDAN YANSIMA FİİLLER:

3.1. DOĞAL YANSIMA FİİLLER:

Doğal yansıma fiiller, tabiattaki sesleri taklit eden doğal bir yansımadan ve algılamadan meydana gelen seslerden örülü fiillerdir. Yani bir kavramın yansıttığı gerçek benzeri seslerden oluşmuştur. Bu yönüyle doğal yansıma kökler başka dillerde de küçük fonetik farklarla kullanılabilir. Memlûk-Kıpçak sözlüklerinde geçen doğal yansıma fiiller, hayvan seslerini taklit eden, insanın çıkardığı sesleri takit eden, nesnenin hareketiyle oluşan sesleri taklit eden yansıma fiiller olmak üzere üç gruptur.

3.1.1. HAYVAN SESİNİ TAKLİTLE OLUŞAN YANSIMA FİİLLER:

Memlûk-Kıpçak sözlüklerinde tespit ettiğimiz hayvan sesini taklit eden yansıma fiillerin tamamı doğal bir yansımanın ürünüdür. Hayvan seslerini çağrıştıran bu isim köküne +Ir- eki getirilerek oluşturulmuştur.

3.1.1.1. +Ir- yansıma fiilleri

ıjır- “inlemek”

DMK *ıñgra-* “(deve için) inlemek” (DLT I-120), ayrıca *ıñgran-* “inlemek” (DLT I-289) ve işteş çatılı *ıñgraş-* “inleşmek” (DLT III-398), ettirgen *ıñgrat-* “inletmek” (DLT II-358) **Memlûk- Kıpçak:** T-, BM 41v *ıjır-* “ziewaπ” (ZAJACZKOWSKI, 79), TZ-, KK-, DM-.

<*aıjır-/ıjır- “inlemek” (GsizF). Bkz. ED189b *aıjra-/ıjra-*, ERDAL II 469 *ıjra-*.

Modern Kıpçak: Tat. *ıjırğaş-* “stonat’, stenat’, oxat’, kryaxtet” (TatarRS, 678); Başk. *ıjra-* “stonat’, stenat’” (BRS, 671); Kzk. *ıjıran-* “has-tanın acı çekerek ses çıkarması” (KazakTS, 323); Kırg. *ıjıran-* “iyi anlaşılacak bir tarzda konuşmak, ağız içinden bir şeyler gevelemek” (KırgızS, 354); Nog.- *ıjıran-* “stonat’, ston” (NogayRS, 427); Kum. *ıjıran-* “stonat’” (RKS, 321); Karay: *ıjılda-* “stonat’, juczec’, stukač” (KarayRPS, 651) ayrıca *ınle-* “stonat’, juczec’” (KarayRPS, 203). Ayrıca Krş. *ağır-*.

3.1.2. İNSANIN ÇIKARDIĞI SESLERİ TAKLİTLE OLUŞAN YANSIMA FİİLLER:

İnsan sesini taklit eden doğal yansıma fiiller, insanın çeşitli durumlarda kendisinin isteyerek ya da istem dışı olarak çıkardığı sesleri içine alan yansıma fiillerdir. Bu çeşit yansımalarda kelime kökünde daha çok tonsuz ünsüzler bulunmaktadır. Memlûk-Kıpçak sözlüklerinde insanın çıkardığı sesleri taklit eden yansıma fiiller +kIr-, +dA- yapım ekleri ile meydana gelen doğal yansımalar olarak karşımıza çıkmaktadır.

3.1.2.1. +kIr- yansıma fiilleri

sıskır- “ıslık çalmak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ22b *sıskır-* “ıslık çalmak” (ATALAY, 43), KK-, DM-.

<sıskır- (<*sıs+kır- “ıslık çalmak”), (GsizF). TEKİN 1995, 176 sīkır-

Modern Kıpçak: Tat. *sızgır-* “svistat’, svistet’, izdavat’ (izdat’) svist” (TatarRS, 494); Başk.-; Kzk. *ıskır-* “ıslık çalmak, heybet göstermek, düşmanlık ve tehlike belirtmek” (KazakTS, 324); Kırg.*ıskır-* “ıslık çalmak, ıskırmak” (KırgızS, 361); Nog.- *sızgır-* “svistet’, izdavat’ svist’, svist” (NogayRS, 318); Kum.*sızgır-* “svistΨt” (KumukRS, 292<); Karay: *sızgır-* “svistet’, şipet’, şikat’, karkat’; gwizdać, syczeć, sykać, krakać; vızivat’, podzivat’, przywo ywać; izdevat’sya, vısmeivat’; znucać siv, naıgrawać siv, wyśmiewać” (KarayRPS, 488).

bıçkır- “horuldamak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ 21b *bıçkır-* “horuldamak” (ATALAY, 41), KK-, DM-.

<bıçkır- (<*bıç+kır- “horuldamak”) (GsizF). RÄSÄNEN 1969, 385 pışkır-/ pıçkır-

Modern Kıpçak: Tat.-; Başk. *bışkırı-* “firkat” (BRS, 131); Kzk. *pıskır-* “atın veya başka hayvanın burnundan sertçe ses çıkararak hava alması, hapşirmek, beğenmemek” (KazakTS, 225); Kırg.*bışkır-* “(beygir) aksırmak” (KırgızS, 118); Nog.- *pıskır-* “xrapet’, firkat” (NogayRS, 273); Kum.*pışkır-* “sopΨt’, pıxtΨt’, firkat” (KumukRS, 266); Karay-. Krş. Anad. Ağ. *pıskır-* “aksırmak” (DS IX, 3447).

kaķır- “tükürmek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ 9a *kaķır-* “tükürmek” (ATALAY, 16), KK-, DM-.

<kaķır- (<*ka+kır- “tükürmek”), (GliF). TEKİN 1995, 173 kākır-

Modern Kıpçak: Tat. *kaqır-* “xarkat’, xarknut’, otxarkivat’, otxarknut’, vıplevıvat’, vıplyunut’, mokrotu” (TatarRS, 214); Başk. *kaqır-* “xarkat’, xarknut’” (BRS, 316); Kzk.-; Kırg.*kaqır-* “balgam çıkarmak” (KırgızS, 385); Nog.- *kaqır-* “xarkat’” (NogayRS, 140); Kum.*kaqır-* “xarkat’” (KumukRS, 183); Karay.-. Ayrıca Anad. Ağ. *kaqır-* “balgam çıkarmak” (DS VIII, 2603).

keykir- “geğirmek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ 9a *keykir-* “geğirmek” (ATALAY, 16), KK-, DM-.

< *keykir-* (<*key+kir- “geğirmek”), (GsizF). TEKİN 1995, 181 *kêkir-*, RÄSÄNEN 1969, 248 *kêkir-*

Modern Kıpçak: Tat. *kiker-* “rıgat’, rıgnut’, otrıgıvat’, otrıgnut’, stradat’, otrıckoy” (TatarRS, 252); Başk. *kiker-* “rıgat’, rıgnut’, otrıcka, rıganie, otrıgıvanıe” (BRS, 256); Kzk. *kekir-* “geğirmek” (KazakTS, 126); Kırg.*kekir-* “geğirmek” (KırgızS, 431); Nog.- *kekir-* “rıgat’, otrıgıvat’, rıgan’e, otrıgıvanıe, otrıcka” (NogayRS, 158); Kum.*kekir-* “rıgat’, otrıgıvat’” (KumukRS, 164); Karay: *kΨkir-* “otrıgıvat’, bekać” (KarayRPS, 390). Ayrıca Anad. Ağ. *kekir-* “geğirmek, ilenmek” (DS VIII, 2773), TT. *geğir-* “midede toplanan gazı sesle ağızdan çıkarmak” (TS, 830).

içhur- “horlamak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM67v *içhur-* “chrapan” (ZAJACZKOWSKI, 53), TZ-, KK-, DM-.

< *içhur-* (<*(h)iç+qır- “horlamak”), (GsizF).

Modern Kıpçak: Memlûk Kıpçak Sözlüklerinde sadece BM’de geçen fiil, modern sahada bu şekliyle tanıklanamamıştır. Bkz. Anad. Ağ. metatezli yansıma isim *ıhcırık* “boğaz gıcık yaptığı zaman çıkan ses” (DS VII, 2459).

ınçıkır- “hıçkırmak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM, TZ29a/84a *ınçıkır-* “hıçkırmak” (ATALAY, 174), KK-, DM-.

< *ınçıkır-* (<*(h)ınç(i)+qır- “hıçkırmak”), (GsizF).

Modern Kıpçak: Tat.-; Başk.-; Kzk.-; Kırg.-; Nog.-; Kum.-; Karay: ah çekmek, ohlamak, inlemek, iç çekmek anlamlarına gelen *ınçır-* “vzdıxat’, oxat’”(KarayRPS, 204) fiiliyle ilişkilendirebiliriz. Bkz. Anad. Ağ. ön seste h- türemesi şekliyle *hınçır-* “hıçkırmak” (DS VII, 2364).

3.1.2.2. +dA yansıma filleri

şıpılda- “yavaşça söylemek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ38b *şıpılda-/şibülde-* “yavaşça söylemek” (ATALAY, 73/247), KK-, DM-.

<şıpılda- (<*şıp+ıl+da- “şıpıldamak, yavaşça söylemek”), (GsizF)

Modern Kıpçak: Tat. *şıpırda-* “şelestet’, şurşat’, şelest, şurşanie” (TatarRS, 667); Başk. *şıptırda-* “şurşat’, şelestet’, şorox” (BRS, 665) ayrıca *şapılda-* “şlepat’, xlopat’, xlopanie” (BRS, 655); Kzk. *şıpılda-* “terlemek, sıvı bir şeyin dolu olması, bir şeyin diğerine değmesi” ayrıca *şılpılda-* “şıpıldamak, şapurdamak” (KazakTS, 318, 319); Kırg. *şıpılda-* “şıl-şıl gibi bir ses çıkarmak” (KırgızS, 686) veya *çıypılda-* “cıvıldamak” (KırgızS, 274); Nog.- *sıbırda-* “şepat’sya, pereşeptivat’sya, pereşeptivanie” (NogayRS, 317); Kum. *şuvulla-* “şurşat’, şelestΨt’, şipet’, svistet” (KumukRS, 371); Karay: *şubulda-* “şelestet’, şumet’, gudet’, şipet’; szleścić, szumieć, huczeć, suczeć, kolıxat’sya, kolebat’sya, ko ysać siv” (KarayRPS, 647). Krş. Anad. Ağ. *şıpırda-* “su damlarken ses çıkarmak” (DS X, 3770).

korulda- “horlamak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ 21b *korulda-* (Trkm *horla-*) “uykuda horlamak” (ATALAY, 41), KK-, DM-.

<korulda- (<*kor-ul+da- “horlamak”), (GsizF)

Modern Kıpçak: Tat. *hurıl-da-* “xripΨt’, xrip, xripΨnie” (TatarRS, 617) ayrıca *gurıl-da-* “spat’ c xrapom” (TatarRS, 120); Başk. *hurıl-da-* “xripΨt’, xrip” (BRS, 608); Kzk. *korulda-* “horlamak” (KazakTS, 174); Kırg. *korulda-* /*korkulda-* “hırıldanmak, ötmek” (KırgızS, 488); Nog.- *hurıl-da-* “xrapet’, xrap, xrapenie” (NogayRS, 398); Kum. *horulla-* “xrapΨt’” (KumukRS, 348); Karay: *hurıl-da-* “sopet’, xrapet’, sapać, chrapać” (KarayRPS, 609).

3.1.3. NESNENİN HAREKETİYLE OLUŞAN SESLERİ TAKLİT EDEN YANSIMA FİİLLER:

Memlûk-Kıpçak sözlüklerindeki doğal yansıma fiillerin bir bölümü de nesnenin çıkardığı doğal sesleri taklit yoluyla oluşmuştur. Bu fiiller insanın etkisiyle veya tabiatın etkisiyle nesneden çıkan sesleri taklit eden isim köklerine +lA, +dA ve +şA isimden fiil yapma ekleri getirilerek yapılmıştır.

3.1.3.1. +lA yansıma fiilleri

şapla- “tokat atmak”

krş. ED- fakat şapurtu sesi olarak 866a'da *şa:b*, DMK- fakat *şap şap* “vurmada çıkan ses, yemekte ağızda çıkan ses” (DLT III, 145-146), **Memlûk- Kıpçak:** T43b *şapla-* “tokat atmak” (TOPARLI 2000, 60), BM-, TZ32a fakat farklı anlamda *şapla-* “taş yontmak” (ATALAY, 62), KK-, DM-.

<şapla- (<*şāp+la- “şaplamak, şap diye ses çıkarmak”), (GsizF), bkz. ED866a.

Modern Kıpçak: Tat.- fakat *şapalak* “poşçeçina, opleyha” ve *şapalak* “sinek öldürme aleti” (TatarTS, 410); Başk.-, Kzk.- fakat *şapalakta-* “el çırpmak, şamarlamak” (KazakTS, 307); Kırg.-; Nog.-; Kum.- fakat aynı kökten *şapırlat-* “pleskПт” (KumukRS, 367); Krş. Anad. Ağ. *şaplat-* “tokatlamak” (DS X, 3745).

şınğla- “çınılamak”

krş. DMK *şınğra-* “çınılamak” (DLT III, 402), **Memlûk- Kıpçak:** T-, BM-, TZ24a *şınğla-* “çınılamak” (ATALAY, 46), KK-, DM-.

Şınğla- (<*şıŋ+la- “çınılamak”), (GsizF). Bkz. ED426b *çıŋra-*.

Ayrıca bkz. *tınğla-*.

tınğla- “çınılamak”

krş. DMK *tınğıla-* “ağır bir şey yere düşerek ses vermek” (DLT III, 404), **Memlûk- Kıpçak:** T-, BM-, TZ23a *tınğla-* “çınılamak” (ATALAY, 44), KK-, DM-

<tınğla- (<*tıŋ+la- “çınılamak”), (GsizF). Bkz. ED523a *tıŋla-*

Modern Kıpçak: Tat. *çınla-* “zvenet’, pozvenet’, prozvenet’, lyПzgat’” (TatarRS, 647); Başk. *şınla-* “izdavet’ zvon, zvenet’” (BRS, 491) ayrıca *şınla-* “şumet’ v uşax, zvenet’ v uşax” (BRS, 654); Kzk. *şınılda-* “teneke ve demirin çarpma sonucu ses çıkarması” (KazakTS, 319); Kırg. *çınılda-* “çınılamak, acı acı bağırmaq, bağırıp çağırmaq” (KırgızS, 270); Nog.- *zayıra-* “zvenet’, izdavet’, metalliceskiy zvuk, zvon, izavanie metalliceskogo zvuka” (NogayRS, 111); Kum. *zangırla-* “zvenet’, drebezПт” (KumukRS, 144); Karay: *çınla-/çınıla-* “zvenet’, dzwonić, pet’ pesni, spiewПc piosenki” (KarayRPS, 637). Krş. Anad. Ağ. *tınna-* “gizlice, sessizce söylemek; maden bir şey vurulunca ses çıkarmak” (DS X, 3916).

çıvla- “yavaşça ses vermek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ38b *çıvla-* “yavaşça ses vermek” (ATALAY, 162), KK-, DM-.

<çıvla- (<*çıv+la- “yavaşça ses vermek”), (GsizF).

Modern Kıpçak: Çağdaş Kıpçak alanında tanıklanamamıştır. Krş. Anad. Ağ. *çivla-* “fışkırarak akmak” (DS III, 1200).

Ayrıca bkz. *çivilda-*.

3.1.3.2. +dA- yansıma fiilleri

çivilda- “yavaşça ses vermek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ38b *çivilda-* “yavaşça ses vermek” (ATALAY, 162), KK-, DM-.

<çivilda- (<*çiv+ıl+da- “civildamak, yavaşça ses vermek”), (GsizF)

Modern Kıpçak: Tat.-; Başk. *sırkılda-* “çirikat” (BRS, 492); Kzk.-; Kırg.*çiyilda-* “çığlık koparmak, feryat etmek, acı acı bağırmak” (KırgızS, 273) ve *çıypilda-* “civildamak” (KırgızS, 274); Nog.- *şırıldı-* “çirikat’, şçebetat’, cirikan’e, şçebetan’e” (NogayRS, 423); Kum.-; Karay: *çırıldı-* “çirikat’, strekotat’, świergotać” (KarayRPS, 638).

3.1.3.3. +şA- yansıma fiilleri

cıvşa- “yavaşça ses vermek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ38b *cıvşa-* “yavaşça ses vermek” (ATALAY, 162), KK-, DM-.

<cıvşa- (<*civ+şa- “civildamak, yavaşça ses vermek”), (GsizF).

Ayrıca bkz. *çivilda-*.

3.2. BETİMLEYİCİ YANSIMA FİİLLER:

Betimleyici yansıma fiiller, dış dünyadaki oluşumların, algılama ve tasarımlarla dile yansımış şekilleridir. İnsanın doğayı betimlemesiyle ortaya çıkarlar. Bunlar, tabiatta olan sesleri bünyesinde bulundurmazlar ve doğal bir yansıma değildirler. Doğal yansıma fiillerin aksine diller arasında farklılık gösterirler. Memlûk-Kıpçak sözlüklerinde tespit ettiğimiz betimleyici yansıma fiiller konularına göre insanla, hayvan, nesne ve tabiat sesleriyle ilgili olarak dörde ayrıldı.

3.2.1. İNSANLA İLGİLİ YANSIMA FİİLLER:

Memlûk-Kıpçak sözlüklerindeki insanla ilgili betimleyici yansıma fiiller, insanın yaptığı ya da etkilendiği şeylerin betimlenmesiyle oluşan fiillerdir. Bu fiillerde +kIr, +dA, +lA, +kA, +Ik, +nA ekleri kullanılmıştır.

3.2.1.1. +kIr yansıma fiilleri

şaşkır- “su boğazda durmak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ21b şaşkır-/saçır- “-su- boğazda durmak” (ATALAY, 41), KK-, DM-.

Şaşkır- (<*şaş+kır- “su boğazda durmak, sıçramak”), (GsizF).

Modern Kıpçak: Tat.- fakat farklı anlamda *çacgır-* “izdatav’, şum, zvuki, napominayutsie” (TatarRS, 628) ayrıca *çacgır-* “çay gibi ses çıkarmak” (TatarTS, 389); Başk.-; Kzk. farklı kökte *şaşal-* “boğazın gıcıklanması” (KazakTS, 309); Kırg. *çaçıl-* “saçılmak, püskürtmek” (KırgızS, 242) ve *çaçıra-* “sıçramak, paramparça olmak” (KırgızS, 243) filleriyle ilişkili olabilir. Nog.- dağıtmak, serpmek ve benzer anlamlarda *şaşkısla-* “razbrasivat’, rassıpat” (NogayRS, 407); Kum. *çaçıra-* “brızgat’sya, razbrızgivat’sya, letΨt’, otletΠt’ brızgami” (KumukRS, 356); Karay.-.

3.2.1.2. İk yansıma filleri

bürük- “dargınlığı geçmek, uykuda mışıldamak”

Memlûk- Kıpçak: T-, TZ 8a bürük- “dargınlığı geçmek, uykuda mışıldamak” (ATALAY, 14), KK-, DM-.

<bürük- (<*bürük- “uykuda mışıldamak”)

Modern Kıpçak: Çağdaş Kıpçak sahasında tanıklanamamıştır.

3.2.1.3. +dA yansıma filleri

tırpılda- “kararsızlaşmak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ6b/28b tırpılda- “kararsızlaşmak” (ATALAY, 257), KK-, DM-.

<*tırpılda- “kararsız kalmak”, (GsizF).

Modern Kıpçak: Tat. *tırpılda-* “proyavlyat’ (proyavit’) neterpelivost’, bespokıyt’sya, bespokıyno bit’cya” (TatarRS, 563) ayrıca *tırpılda-* “sabırsızlıkla tepinmek” (TatarTS, 335); Başk.-; Kzk. *tırpılda-* “ayağını sürükleyerek ses çıkartmak” (KazakTS, 285); Kırg. *tırpıra-* “çırpınmak, titremek” (KırgızS, 734); Nogay.-; Kum. *tırpilla-* “trepıxΠt’sya, barΠıxtat’sya, bit’sya v konvul’siyax” (KumukRS, 326); Karay.-.

tınta- “gıdıklamak, dürtmek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ37a tınta- “gıdıklamak, dürtmek” (ATALAY, 70), KK-, DM-

<*tın+ta- “gıdıklamak, dürtmek”, (GliF).

Modern Kıpçak: Memlûk Kıpçak sahası sözlüklerinden sadece TZ'de karşılaştığımız tınta- yansıma fiili, çağdaş Kıpçak alanında tanımlanamamıştır.

3.2.1.4. +lA- yansıma fiilleri

kıçıkla- “alay etmek”

krş. DMK kıçıla- “gıdıklamak” (DLT III 323-28), **Memlûk- Kıpçak:** T-, BM-, TZ18b *kıçıkla-* “alay etmek” (ATALAY, 36), KK-, DM-.

<*kıçıkla- (<*kıç-ık+la- “alay etmek”) Bkz. ED591b *kıçıla-* fiili *kıç- kökünden gelmektedir.

Modern Kıpçak: Nog.- *kıcıkla-* “zlit’, razozlit’” (NogayRS, 196); Kırg.*kıçıla-* “kavga, gürültü, patırtı çıkarmak” (KırgızS, 449). Fiil buradaki anlamıyla Oğuz grubu lehçelerinde kullanılmaktadır. Bkz. TT. *gıcıkla-* “gıcık oluşturmak, kaşındırmak, kuşkulandırmak, mec. cinsî istek uyandırmak” (TS I 850) ve Anad. Ağ. *kıcıkla-* “huylandırmak, kızdırmak, şüphelendirmek” (DS VIII, 2782).

3.2.1.5. +KA- yansıma fiilleri

şalğa-/şalka- “çalkamak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ15a *şalğa-/şalka-* “çalkamak” (ATALAY, 29), KK-, DM-.

<*şalka- (<*şal+ka- “çalkamak”), (GliF). RÄSÄNEN 1969, 97 çalka-

Modern Kıpçak: Tat.-; Başk.-; Kzk.-; Kırg.*çayka-* “çalkamak, sallamak” (KırgızS, 256); Nog.- *şayka-* “kaçat’, raskacivat’, poloskat’, spolaskivat’, propolaskivat’” (NogayRS, 401); Kum.*çayka-* “kaçat’, pokΠçivat’, kolıxΠt’, şatΠt’” (KumukRS, 352); Karay: *çalka-* “kaçat’, raskaçivat’, ko ysac’, huštaç, tryasti, vstryaxivat’, vzbaltivat’, trzşşć, wstrzşşac’” (KarayRPS, 622).

3.2.1.6. +nA- yansıma fiilleri

şayna- “çiğnemek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ35b *şayna-* “çiğnemek” (ATALAY, 246), KK-, DM-.

<*şayna- “çiğnemek”, (GliF). Bkz. ED 416a *çikne-*

Modern Kıpçak: Tat.-; Başk. *seyne-* “jevat’, perejevivat’, odno: tí je” (BRS, 494); Kzk.-; Kırg.*çayna-* “çiğnemek” (KırgızS, 257); Nog.- *şayna-* “perejevivat’sya, bit’, perejevannım” (NogayRS, 401); Kum.*çayna-* “jevat’, razjyevivat’” (KumukRS, 352); Karay: *çΨynΨ-* “jevat’” (KarayRPS, 611) ve *çayna-* (KarayRPS, 621).

3.2.2. NESNE İLE İLGİLİ YANSIMA FİİLLER:

Memlûk-Kıpçak sözlüklerindeki aşağıda verilen yansıma fiiller, nesne hareketinin betimlenmesi ile oluşan isim köklerine +rA, +Ir- isimden fiil yapım eki getirilerek meydana gelmiştir.

3.2.2.1. +rA yansıma fiilleri

kuldura- “gürültü yapmak”

krş. DMK *küldre-* “güldür güldür etmek” (DLT III, 448), **Memlûk-Kıpçak:** T-, BM-, TZ29a *kuldura-* “gürültü yapmak” (ATALAY, 56), KK-, DM-.

<*küldre- (<*küldü+re-“gürültü yapmak”), (GsizF). Bkz. ED717a *küldre-*

Modern Kıpçak: Tat.-; Başk.-; Kzk.- fakat farklı anlamda *kuldıra-* “hızla aşağıya doğru düşmek, siyasî iktisadî yönden zayıflamak” (KazakTS, 180) fiili bulunmaktadır. Kırg.*kuldura-* “mırıldanmak, anlaşılmayan bir dille konuşmak, çocukça kekelemek” (KırgızS, 519) ve *küldürö-* “gürlemek, gümbürdemek” (KırgızS, 535); Nog.-, Kum.-; Karay-. Bkz. Anad. Ağ. *guldura-* “açlıktan ya da üşümekten barsaklar ses çıkarmak, guruldamak” (DS VI, 2191).

şaldıra- “hışırdamak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ15a *şaldıra-* “hışırdamak” (ATALAY, 29), KK-, DM-.

<*şaldıra- (<*şaldı+ra-“hışırdamak”), (GsizF). Bkz. RÄSÄNEN 1969, 97 *şaldıra-*

Modern Kıpçak: Tat. *şaldıra-* “gremet’, zvyPkāt’, zvenet’, drebezcat’, bryPkāt’, lyPzgat’” (TatarRS, 654); Başk. *şaltıra-* “gremet’, zvyakat’, zvenet’, bryatsat’, drebezjat’, liyazgat’, zvyakanie, drebezjanie” (BRS, 654); Kzk. *saldıra-* “gürültü, tıktırtı, ses çıkarmak” (KazakTS, 232); Kırg.*şıldıra-* “şarıldamak, hışıldamak, hışırdamak” (KırgızS, 685); Nog.-; Kum.-; Karay: *şaltıra-* “zvenet’, drebezjat’, dzwonić, dźwiuczeć” (KarayRPS, 644).

3.2.2.2. +kIr yansıma fiilleri

bülgür- “büngüldemek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ37a *bülgür-* “büngüldemek” (ATALAY, 70), KK-, DM-.

<*bülgür- (<*bül+kir- (?))“büngüldemek”, (GsizF).

Modern Kıpçak: Tat. *bülkelde-* “lıkırdamak, cumbuldamak” (TatarTS, 65); Başk.-; Kzk. *bülkilde- /bülkildet-* “yavaş yavaş orta hızla gitmek, yavaş yavaş bir şeyi söylemeye başlamak” (KazakTS, 55); Kırg.*burkulda-* “gürlemek, çalkanmak, tehevviüre kapılmak, aşırı derece kızmak” (KırgızS, 147); Nog.-, Kum.-; Karay-. Bkz. Anad. Ağ. *bülgüldü-* “su topraktan kaynamak” (DS II, 824).

3.2.3. HAYVAN SESLERİ İLE İLGİLİ YANSIMA FİİLLER:

Memlûk-Kıpçak sözlüklerinde tespit ettiğimiz aşağıdaki fiiller ise +nA ve +rA ekleri ile meydana gelmiştir.

3.2.3.1. +nA yansıma fiilleri

tırna-/tırma- “tırmalamak”,

krş. DMK *tırmal-* “tırmalanmak” (DLT II, 230), **Memlûk- Kıpçak:** T-, BM-, TZ15a *tırna-/tırma-* “tırmalamak” (ATALAY, 257), KK-, DM-

<*tırna- “tırmalamak”, (Glif)”. Bkz. ED549b *tarma-*

Modern Kıpçak: Tat. *tırna-* “tsarapat’, otsarapat’, çesat’, poçesat’, skrestı” (TatarRS, 563); Başk. *tırna-* “tsarapat’, otsarapat’, çesat’, poçesat’” (BRS, 561); Kzk. *tırna-* “tırmalamak” (KazakTS, 285); Kırg.*tırma-/tırmala-* “kaşımak, tırmalamak” (KırgızS, 733); Nog.- *tırna-* “tsarapat’, boronovat’” (NogayRS, 375); Kum.*tırna-* “tsarapat’” (KumukRS, 325); Karay: *tırna-* “boronovat’, bronować, tsarapat’, drapać” (KarayRPS, 558).

3.2.3.2. +rA yansıma fiilleri

eñre- “kökremek”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ18b *eñre-* “kökremek” (ATALAY,), KK-, DM-

<eñre- (<*eñ+re- “kökremek”), (GsizF). Krş. Ağır- ve ıñır-.

Modern Kıpçak: Kzk. *enre-* “bağırarak, ağlamak” (KazakTS, 76) ve Kırg.*eñgire-* “acı acı ağlamak, bağırarak, hıçkırmak” (KırgızS, 333) örnekleri Çağdaş Kıpçak sahasında tanıklanabilmiştir. Krş. Anad. Ağ. *enreş-* “sürü hep birden melemek” (DS V, 1760).

3.2.4. TABİAT SESLERİ İLE İLGİLİ YANSIMA FİİLLER:

+Il ekiyle kurulmuş aşağıdaki fiil ise çağdaş Kıpçak sahasında daha çok tabiat seslerini betimlemede kullanıldığı için bu başlıkta ele alınmıştır.

3.2.4.1. +il yansıma fiilleri

kürkül- “gürültü yapmak”

Memlûk- Kıpçak: T-, BM-, TZ29a *kürkül-* “gürültü yapmak” (ATALAY, 56), KK-, DM-.

<**kürkül-* “gürültü yapmak”, (GsizF).

Modern Kıpçak: Tat.-; Başk.-; Kzk. *kürkir-* “gürlemek, gök gürlemesi” (KazakTS, 148); Kırg.*kürkürö-* “gürlemek, gürültü yapmak, horuldamak” (KırgızS, 541); Nog.- *kürilde-* “gremet’, groxotat’, proxotan’e” ve ayrıca kaldırmak ve benzeri anlamda *kükilde-* “podnimat” (NogayRS, 195) fiili de ilişkili olabilir. Kum.-; Karay: *gürülde-* “şumet’, gremet’, ha asować, grzmić” (KarayRPS, 162).

4. Sonuç

Çalışmamızda Memlûk- Kıpçak sahasında hazırlanan sözlüklerden tespit edilen 30 yansıma fiil üzerinde tarihî- karşılaştırmalı filolojik inceleme yapılmıştır. Büyük ölçüde, tarihî ve modern alandaki yansıma fiillerin kullanımında, gerek anlam gerekse şekil açısından paralellik olduğu görülmüştür. İncelememizde yansıma fiiller hem tematik hem de yapısal açıdan iç içe tasnif edilerek incelenmeye çalışılmıştır.

Memlûk- Kıpçak sözlükleri zengin bir söz varlığına sahiptir. Bu durum, incelenen eselerin tür olarak sözlük olmasından ve sözlüklere de dönemin mevcut söz varlığının derleme yoluyla tamamıyla alınmış olmasından kaynaklanmaktadır. Memlûk- Kıpçak sözlüklerinde dönemin ve bölgenin standart dili yanında, çeşitli Türk boylarına ait diyalektolojik malzeme bulunmaktadır. Çoğunlukla eserlerde bölgenin dil yapısını oluşturan Kıpçak ve Türkmen boy adları da kelimelere kayıt olarak düşülerek devrin dili kapsamlı bir biçimde sözlüklere yansıtılmıştır.

Sözlüklerdeki yansıma fiillerde büyük ünlü uyumu tamamen bulunmaktadır (BM’de geçen *içhur-* transkripsiyon sistemiyle ilgilidir): *kıgır-*, *kıldura-*, *cıvşa-*, *bürük-* vb. Küçük ünlü uyumu da, büyük ünlü uyumu kadar sistemli olmamakla birlikte, bir çoğunda vardır: *Sışkır-*, *inçkır-*, *sümkür-*, vb.

Ele aldığımız yansıma fiillerde ç-ş, s-ç, t-ş, t-ç, t-s, ç-s, ş-s ses düzenekleri arasında benzeşmeler sıkça görülmüştür. Hatta aynı kelimenin farklı ses benzeşmeleriyle oluşmuş şekilleri, aynı sözlük içinde yer alabilmektedir. Bu durumu, söz konusu sözlüklerdeki karma diyalekt (Kıpçak- Türkmen) yapısına bağlayabiliriz. Örnek olarak aynı kelimenin *şınğla-* (TZ24a) yanında *tinğla-* (TZ23a) şekli de geçmektedir. Kelime başında *tüskür-* (BM), *şüşkür-* (TZ ve KK) örnekleri örnekleri t-ş benzeşmesine birer delildir. Kelime içinde de *kışkır-* (TZ23a), *kıçkır-* (TZ18b), *kışkır-* (KK69a/84a) örneklerinde ş-ç benzeşmesi görülmektedir. Bu durum, sözlüklerin dönemin yazı dili yanında halk ağzındaki derlemelere de dayanması ve çeşitli tabakaların konuşmasına dayanması

nedeniyle olabilir. Ayrıca modern Kıpçakçada da bu benzeşmelerin ay-
nen olması, düzenli bir Kıpçak ses özelliğini de akla getirmektedir.
(ÖZYETGİN 2001: 96-106).

Sözlüklerdeki yansıma fiiller yapı olarak şu isimden fiil yapım
ekleriyle kurulmuştur. +lA eki 6, +kIr eki 9, +dA eki 5, +rA eki 3, +nA eki 2
ve +şA, +Ir eki, +Ik, +Il, +kA ekleri birer örnekte geçmektedir. Tespit edi-
len fiillerin 16'sı doğal yansıma ve 14'ü betimleyici yansıma fiildir.

Tarihî Türk söz varlığının Kıpçak koluna ait dil malzemesi için,
Memlûk -Kıpçak sözlükleri önemli kaynak eserlerdir. Değişik kelime
grupları üzerinde karşılaştırmalı çalışmalar yapılmasının, Türk söz var-
lığı ve köken bilgisi çalışmaları için önemli katkı sağlayacağı düşünce-
sindeyiz.

KISALTMALAR VE KAYNAKÇA

- AKSAN, Doğan (1983); ATABAY, N.; KUTLUK, İ.; ÖZEL, S., *Sözcük Türleri*,
Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- ATALAY, Besim (1945), *Et-Tuḥfetu'z-Zekiyye fi'l- Luḡati't-Türkiyye*, Türk Dil
Kurumu Yayınları, İstanbul.
- ATALAY, Besim (1999), *Divanü Lûgat- İt- Türk Dizini*, C.IV, Ankara.
- BANGUOĞLU, Tahsin (1986), *Türkçenin Grameri*, Türk Tarih Kurumu Ba-
sımevi, Ankara
- BAYRAV, Süheyla, (1969), *Yapısal Dilbilimi*, İstanbul Üniversitesi Edebiyat
Fakültesi Basımevi, İstanbul
- BERTA, 'Orpİd (1996), *Deverbale Wortbildung im Mittelkiptschakisch-
Türkischen*, Harrassowitz Verlag Wiesbaden.
- BM Bkz. ZAJACZKOWSKİ
- BRS, (1958) *Başkirsko- Russkiy Slovar*, Akademiya Nauk SSSR Başkirskiy
Fİlial İnstİtut İstorii Yazıkı i Literaturı, Moskva.
- CLAUSON, Sir Gerard (1972), *An Etymological Dictionary Of Pre- Thirteenth -
Century Turkish*, Oxford.
- DEMİRAY, Mehmet Güner (1973), "Yöresel ve Yansıma Kelimeler", *Sivas
Folkloru*, C. I, S.9, s.22, Sivas.
- Dilbilimi Terimleri Sözlüğü*, (1949), Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- DLT Bkz. ATALAY (1999)
- DM Bkz. TOPARLI (2003).

DMK Bkz. ATALAY (1999)

DS (1993), *Türkiye’de Halk Ağzından Derleme sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.

ED Bkz. CLAUSON.

EREN, Hasan, (1951-1953), “Onomatopşelere Ait Notlar”, *Türkiyat Mecmuası*, C.X, İstanbul, s.55-58.

ERDAL, Marcel (1991), *Old Turkic Word Formation*, Otto Harrassowitz, Wiesbaden.

GADCIÄHMEDOV, N.E., (1991), *Russko- Kumikskiy Slovar*, Mahaçkala Daguçpedgiz.

GAZİMİHAL, Mahmut R., (1961), “Sese Benzetmeli İsimler”, *Türk Folklor Araştırmaları*, C.VI, İstanbul, s.2361-2362

GENCAN, Tahir Nejat (1975), *Dilbilgisi*, Türk Dil Kurumu Yayınları, İstanbul

GENCAN, Tahir Nejat (1947), “Yansımalar Yahut Ses Kelimeler Onomatopeler”, *Ergene*, S.4-5, s.9-10, İstanbul.

HATİBOĞLU, Vecihe (1978), *Dilbilgisi Terimleri Sözlüğü*, Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara.

HENGİRMEN, Mehmet (1995), *Türkçe Dil Bilgisi*, Engin Yayınevi, Ankara.

KK Bkz. TOPARLI (1999).

KarayRPS, (1974) *Karaimsko- Russko- Pol’skiy Slovar* “*Slownik Karaimsko-Rosujsko- Polski*”, Moskva.

KazakTS, (1984), ORALTAY, Hasan, *Kazak Türkçesi Sözlüğü*, İstanbul.

KırgızS, (1998) YUDAHİN, K.K., *Kırgız Sözlüğü* (Çev. Abdullah Taymas), Türk Dil Kurumu Yayınları, C. I-II Ankara.

KONONOV, A. N., (1956) *Grammatika Sovremennogo Turetskogo Literaturno Yazıka*, Akademiya Nauk SSSR, Moskva.

KORKMAZ, Zeynep (2003), *Gramer Terimleri Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara

Krş. karşılaştırınız

KumukRS, (1969) BAMMATOV, Z.Z., *Kumiksko- Russkiy Slovar*, Moskva.

NogayRS, (1963) (Red.) BASKAKOVA, N.A., *Nogaysko- Russkiy Slovar* (*Nogayşa- Orısşa Sözlük*), Moskva.

- ÖZYETGİN, Melek (2001), *Ebū Hayyān Kitābu'ı- İdrāk Li Lisāni'l- Etrāk Fiil: Tarihî- Karşılaştırmalı Bir Gramer ve Sözlük Denemesi*, Köksav, Ankara.
- RÄSÄNEN, Martti (1957), *Materialien Zur Morphologie Der Türkischen Sprachen*, Helsinki.
- RÄSÄNEN, Martti (1969), *Versuch Eines Etymologischen Wörterbuchs Der Türksprachen*, Lexica Societatis Fenno-Ugricae XVII, Helsinki.
- RKS, bkz. GADCİAHMEDOV.
- SELEN, Nevin, (1967), “Nesnelerle Onlara Verilen İsimler Arasında O Nesnenin Özelliğine Uygun Bir Ses Uyuşumu Var mıdır?” *Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Dergisi*, C.XXV, S.3-4, Ankara, s.115-120.
- T Bkz. TOPARLI (2000).
- TatarRS, (1966) *Tatarsko- Russkiy Slovar*, Moskva.
- TatarTS, (1997) *Tatarca Töreçe Sözlük (Tatarca - Türkçe Sözlük)*, İnsan Yayınevi, Kazan- Moskva.
- TEKİN, Talat (1995), *Türk Dillerinde Birincil Uzun Ünlüler*, Simurg, Ankara.
- TEKİN, Talat (2003), *Makaleler 1 Altayistik*, Grafiker Yayınları, Ankara.
- Yararlanılan makaleler: TEKİN (1977), “Ön Türkçede Ünsüz Yitimi”, *TDAY-Belleten*, s. 35-51. TEKİN (1982), “On the Structure of Altaic Echoic Verbs in -KırA”, *AOH*, XXXVI (1-3), s. 503-513.
- TENİŞEV, E.R. (1988), *Sravnitel'no- İstoriçeskaya Grammatika Tyurkskix Yazıkov Morfolojiya*, Moskva.
- TOPALOĞLU, Ahmet, (1989) *Dil Bilgisi Terimleri Sözlüğü*, Ötüken Neşriyat, İstanbul.
- TOPARLI, R. (1999); ÇÖGENLİ, M. S.; YANIK, N., *El-ğavānīnu'l-Kulliye li zabtı'l-Luğati't-Türkiyye*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- TOPARLI, R., (2000), ÇÖGENLİ, M. S.; YANIK, N., *Kitāb-ı Mecmū-ı Tercümān-ı Türkī ve 'Acemī ve Muğālī*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- TOPARLI, R., (2003), *Ed-Durretu'l-Muđīyye fi'l-Luğati't-Türkiyye*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- TUNA, Osman Nedim, (1947) “Tabiat Taklidi Sözlere Fiil Yapan Ekler”, *Türkeli*, S.4, s.15.

TÜRKAY, Kaya, (1978), “Kaşgarlının Derlediği Yansıma Sözcükler”, *Ömer Asım Aksoy Armağanı*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, s.241-257.

TS, *Türkçe Sözlük*, Türk Dil Kurumu, C. I-II, Ankara, 1998.

TZ Bkz. ATALAY (1945).

VARDAR, Berke (1980) yönetiminde N. GÜZ, E. ÖZTOKAT, M. RİFAT, O. SENEMOĞLU, E. SÖZER, *Dilbilim ve Dilbilgisi Terimleri Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara

ZAJACZKOWSKI, Ananiasz, (1954) *Słownik Arabsko- Kıpçacki z Okresu Państwa Mameluckiego Bulğat Al-Muştaq fi Luğat At-Türk Wa-l-Qıfçaq*, Czeşç II. Verba, Warszawa.

ZÜLFİKAR, Hamza, (1995), *Türkçede Ses Yansımaları Kelimeler*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.